

॥ सुरातन को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम ॥ अथ सूरतन को अंग लिखंते ॥ राम

॥ रेखता ॥

राम आगळी पाछळी सरब लेके चडे ॥ मुख का हरफ सो मांड लेवे ॥ राम

राम हल हुंसियार होय बेठा नर ध्याय रे ॥ अगम का सुख तोय राम देवे ॥ राम

राम राम रिझावियाँ सरब नर रिझीया ॥ भूप में फोज सब स्हेर आया ॥ राम

राम जक्त जंजाळ सूं लाग मत बिसरे ॥ नांव सा हीर ते हेर पाया ॥ राम

राम आन बोपार सो छोड दे टांगरो ॥ साहा पद सेठ सो कहे लोई ॥ राम

राम दास सुखराम ग्रकाब होय नाँव मे ।जनम अर मरण जो मिटे दोई ॥१॥ राम

राम जी काही भक्ती कराल,जी मागची आणि पुढे म्हणजे पुढे कराल ती सर्व हिशोबात राम

राम येवून जाईल.तांडातून अक्षर निघाले की हिशोबात लिहिले जाते.तांडाने राम राम इतके राम

राम अक्षर निघाले की तेथे हिशोबात लिहून घेतात याकरीता तुम्ही लवकर हुशार होवून राम

राम लगेच ध्यान करायला लागा रामनाम स्मरण केल्याने,अगमचे सुख रामजी तुम्हाला राम

राम देतील.एक रामजीला रीझवून खूष करून घेतल्याने सर्व मनुष्य रीझून खूष होवून राम

राम जातात.जसे राजा रीझून खुष होवून गेला,तर फक्त एक राजा खुष झाल्यावर त्याच्यात राम

राम राजाची पूर्ण फौज आणि शहर खुष होण्यात येवून गेले.राजाला खुष करून घेतल्यावर राम

राम राजाच्या शहराच्या दुसऱ्या लोकांना वेगळे खुष करावे लागत नाही.राजा खुष झाला राम

राम म्हणजे त्याची फौज आणि त्याच्या शहराच्या लोकांनाही खुष व्हावेच लागेल. राम

राम अशाप्रकारे रामजीला खुष केल्यावर सर्व देवी देवता तसेच लोक आपोआप खुष होवून राम

राम जातात.तू या संसाराच्या झंझटात लागून रामनामाचे स्मरण करणे विसरू नको.अरे राम

राम रामनामा सारखा हिरा तुला मिळाला आहे.या रामनामाचा शोध कर व दुसरा व्यापार, राम

राम अन्य देवांची भक्ती करणे तू सोडून दे.टांगरा म्हणजे तट्टूरची दुकान असा हलका राम

राम व्यापार सोडून दे.तेव्हा लोक तुला सावकार म्हणतील आणि साहूची पदवी तुला राम

राम मिळेल.सावकारही झाला आणि टांगरा सोडला नाही,तर सोडल्या शिवाय सावकार राम

राम कोणी म्हणणार नाही.अशाप्रकारे अन्य देवतांची भक्ती सोडल्याशिवाय हे पद तुला राम

राम मिळणार नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तू या रामनामाचे स्मरण राम

राम करण्यात गर्क होवून जा.ज्याच्याने तुझे गर्भातून जन्म घेणे आणि मरणे दोन्ही सुटून राम

राम जाईल.॥१॥ राम

राम जन्म अर मरण मिटावणा दुलभ हे । पातस्या सीस कोऊ चाल आवे । राम

राम सात सर लंघ के पार पेलो लहे ॥ तीन नव खंड कूं जीत जावे ॥ राम

राम लाख नव लाख के बीच मे भूप हे ॥ फौज कूं चूर निसाण पाडे ॥ राम

राम बाग बन माँय जहाँ जाय डेरा करे ॥ पाँच कूं घेर घर माँय बाडे ॥ राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम लाय की लपट जो झपट माने नहीं ॥ ब्रम्ह में चीत चमकार जावे ॥
राम दास सुखराम या बिध जन जीतसी ।जन्म संसार मे नाही आवे ॥२॥
राम जन्म घेणे आणि मरणे मिटवणे खूपच कठीण आहे.जितके खाली लिहिलेली गोष्ट दुर्लभ
राम आहे,तितके दुर्लभ जन्म आणि मरण मिटवणे दुर्बल आहे.जसे कोणी बादशहा आपल्या
राम वर चढाई करून आला त्या बादशहाला परतणे जितके दुर्लभ आहे आणि सातही समुद्र
राम ओलांडून पार करून जाणे जितके दुर्लभ आहे तितके जन्मणे आणि मरणे मिटवणे
राम दुर्लभ आहे.तिन्ही लोकांना तसेच नवखंडाला जिकून दुसरीकडे जावे लागते.हे जसे
राम दुर्लभ आहे तसे जन्मणे आणि मरणे मिटवणे दुर्लभ आहे.नऊ लाख फौजेच्या मध्ये
राम राजा आहे त्या राजाचा चकनाचूर करण्याकरीता निशाण लावावा लागतो,ते जितके
राम दुर्लभ आहे तितके जन्मणे मरणे मिटवणे दुर्लभ आहे.कधी बागेत,तर कधी वनात
राम जावून डेरा टाकणे आणि या पाच इंद्रियांच्या पाची विषयांना पलटवून घरात बंद करतात.
राम संसारातील आगी सारखे झटप सारखे दुःख,संकट,हाल मानत नाही व सतस्वरूप
राम ब्रम्ह होवून गेल्यावर संसारातील दुःखाचे भय चमत्कार आठवण येत नाही व त्याचे सर्व
राम भ्रम मिटून जातात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या विधीने जे संत
राम संसाराला जिंकतील तेच संत संसारात परत जन्म घेणार नाही.॥२॥
राम ब्रम्ह की भक्त संत सूर जन साजसी ॥ मूर मुरदार तें नाँही होवे ॥
राम कायराँ कपटियाँ कोस हजार हे ॥ दुज घट नाँही नीताही जोवे ॥
राम करत अस्नान सिर पाव सब केसऱ्या ।तुरंग पर जीण घर आस मेले ।
राम आगली पाछली अेक व्यापे नहीं ॥ सूर जन फौज में फाग खेले ॥
राम मरण की आस नहीं जीवणो जुगमे ॥ साम के काज सो सीस देवे ॥
राम दास सुखराम सो संत जन सूवा ॥ ब्रम्ह का सुख बेहद लेवे ॥३॥
राम सतस्वरूप ब्रम्हची भक्ती तर कोणी शूरवीर संत जन असेत तोच साधेल.कायर
राम सतस्वरूपाची भक्ती केल्याने घाबरणारे आणि कपटी पासून सतस्वरूपाची भक्ती हजार
राम कोस दूर राहते.दुज घट(ब्राम्हणाच्या घटात नाही)त्याला शूरवीर नेहमी पाहतो.जसे
राम केशरी रंगात स्नान करून आपल्या डोक्यापासून पायापर्यंत सर्व कपडे केशरी रंगाचे
राम करून घेतात असे शूरवीर रणक्षेत्रात जावून लढायला जाते वेळी म्हणजे घोड्यावर
राम स्वारी करते वेळी मी परत येईल आणि घरच्या लोकांना पाहिल अशी घराची आशा
राम मनात ठेवीत नाही.अशा प्रकारे शूरवीर संत भक्ती करायला लागून गेल्यावर संसाराच्या
राम सुखाची आशा बाजूला ठेवून देतात.शूरवीराला मागची किंवा पुढची एकही गोष्ट येवून
राम काही व्यापत नाही.असे संतजनांच्या संसाराच्या सुखांची मनात एकही गोष्ट व्याप्त होत
राम नाही.शूरवीर तर रणक्षेत्रात जावून जसे नादान मुले होळी खेळतात तश्याप्रकारे फौजेत

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम खेळायला लागून जातात.अशाप्रकारे शूरवीर संतसंगतीचा ज्ञानाचा बाण चालवतात.
राम दुसऱ्यांचे आलेले ज्ञानाचे बाण सहन करतात आणि संतसंगतीमध्ये होळी खेळण्या सारखे
राम खेळू लागतात.हे संत अशाप्रकारे ज्ञान सांगतात,ज्ञान ऐकतात.शूरवीर संताच्या मनाला
राम भक्तीमध्ये घेऊन घेतात.जसे शूरवीर संसारात मरण्याची आणि जिवंत राहण्याची आशा
राम ठेवत नाही.तसेच संतजन संसारात संसारातील कोणत्याही सुखाची आशा ठेवत नाही.
राम शूरवीर आपल्या स्वामी म्हणजे राजाकरीता आपले मस्तक देतात.अशाप्रकारे शूरवीर
राम संत आपले स्वामी म्हणजे परमात्म्या करीता आपले मस्तक देवून देतात.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,असे जे शूरवीर संत आहेत तेच सतस्वरूप ब्रम्हचे
राम सुख बेहदमध्ये जावून प्राप्त करतात. ॥३॥

राम तन अर मन संत सूर जन सूं पसी ॥ आस बेसास जुग नाही राखे ॥

राम होय नचिंत निसंक निरपख रे ॥ बेण बतलाय बतलाय भाखे ॥

राम खग जन बाँवता मुख जन भळ हळे ॥ धिन्न औतार जुग आज मेरा ॥

राम जोवताँ दिन सो मान ओ आवियो ॥ करम सुण काट सूं सीस तेरा ॥

राम स्याम को लूण सो आज ऊजाळ सूं ॥ जोवताँ बाट पुळ नीट आई ॥

राम दास सुखराम गडीर दे फोज मे ॥ बाँवतां होय सो होय भाई ॥४॥

राम जो शूरवीर संत असेल तोच भक्तीमध्ये आपले शरीर आणि मन सतगुरुच्या चरणात
राम सुपुर्द करेल.शूरवीरासारखे दोन श्वास ही संसारात जिवंत राहण्याची आशा ठेवत नाही.
राम अशाप्रकारे शूरवीर संत ही संसारातील दोन श्वासाचे ही सुख घेण्याची आशा ठेवत
राम नाही. असे शूरवीर संत निश्चित होवून शंका न ठेवता,तोंडाने बोलून बोलून सतस्वरूप
राम ज्ञान वचन सांगतात.जसे शूरवीराच्या तोंडावर तलवार चालवते वेळी तेज(नूर)झळवू
राम लागते.तसेच ज्ञानाची तलवार चालवतांना संतजनांच्या ही चेहऱ्यावर तेज येवून दिसू
राम लागते.शूरवीर जसे मनात समजतो की याकरीता(म्हणून)आज माझे संसारात जन्म
राम घेणे धन्य होवून गेले आहे.मी शत्रुच्या फौजेला नेहमी करीता नष्ट करून देण्याची प्रतिक्षा
राम करीत होतो तो दिवस आज येऊन गेला.याकरीता आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम कालरूपी संचित एवम प्रारब्ध कर्मांना सांगतात की,आता मी तुमचे मस्तक काटेल.
राम स्वामीचे मी मिठ खाल्ले,त्याचे ऋण आज मी चुकवून देईन.मी या क्षणाची प्रतिक्षा
राम करीत होतो तो क्षण मोठ्या मुश्किलीने आला आहे.अशाप्रकारे शूरवीर फौजेत तडाखे
राम देऊन तलवारीने दुष्मनांना मारतात आणि जे होईल ते होईल असे म्हणतात.अशा
राम प्रकारे शूरवीर संत रामनामाने कर्मांवर घाव करतात.॥४॥

राम जीत जुग माय सो साबतो नीसरे ॥ मोज करतार सो तो ही देवे ॥

राम भक्त जुं मुक्त का अटळ अस्थान हे ॥ आप का आपमे मेल लेवे ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सुरग पाताळ भू लोक मे संत को ॥ नांव बिस्तार हरजस राखे ॥		राम
राम	दीप नव खंड नार नर मानवी ॥ पछे जीव ले जस भाके ॥		राम
राम	आपका सुख ले सरब आगे धरे ॥ सूर पे श्याम जो हात जोडे ॥		राम
राम	दास सुखराम सुण सूर की बात रे । लाख दळ फौज कूँ अेक मोडे ॥५॥		राम
राम	संतजन संचित आणि प्रारब्ध कर्माना मारून आणि संसाराला जिंकून विना दोष		राम
राम	संसारतून निघून जातात.तेव्हा सतस्वरूप करतार खुष होऊन बक्षिस म्हणून तुला		राम
राम	मोक्ष देतील,म्हणजे भक्तांकरीता जे मुक्तीचे अटल स्थान आहे ते देतील आणि तुला		राम
राम	आपल्या आत मिळवून घेतील अशा संतांची स्वर्ग,मृत्युलोक आणि पाताळात विस्ताराने		राम
राम	किर्ती पसरते.सात द्विप आणि नऊ खंडाचे स्त्री आणि पुरुष सर्व जीव संतांचे यश		राम
राम	गान करतात.मालक आपले सर्व सुख संतांच्या समोर हजर करून देतात.जसे बादशहा		राम
राम	आपल्या शूरवीरा समोर सुख ठेवतो आणि शूरवीराला हात जोडतो.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज शूरवीरांच्या गोष्ट सांगतात की,लक्षावधी फौजांच्या दलाला एक		राम
राम	शूरवीर संसाराला परतवून देतो. अशाप्रकारे शूरवीर संत संचित आणि प्रारब्धाचे अनंत		राम
राम	कर्म संपवून देतो.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५॥		राम
राम	सूर अर बीर के कुण आडो फिरे ॥ ताक सिर आय कौ बेण बोले ॥		राम
राम	बाग सिर लाय मे धाय को डाकसी । जळत जाँ फिल सो को कुण खोले ।		राम
राम	सत्त तिण नार मे साच प्रकासियो ॥ मद मे मत्त ज्युं कुंज होई ॥		राम
राम	इंद की फौज सो ब्रम्ह के बचन रे ॥ ऊलट ना फेर सो देव कोई ॥		राम
राम	चंद रवि पवन के कूण आडो फिरे ॥ गंग जू जमन ऊलटाय घेरे ॥		राम
राम	दास सुखराम युं संत जन सूर के ॥ बापडी जक्त सो काहा फेरे ॥६॥		राम
राम	शूरवीराच्या कोण आडवे येणार?त्याच्या मस्तकाच्या बाजूने म्हणजे डोळ्याला डोळा		राम
राम	मिळवून त्याच्याशी कोण गोष्ट बोलेल?वाघाच्या शिरावर कोण छलांग(उडी)लावेल?		राम
राम	लागलेल्या आगीच्या वर कोण पळत उडून जाईल?सफीलीच्या दरवाजाची कवाड		राम
राम	(कडी)जळत असतांना कोण खोलेल?हे बोला आणि ज्या स्त्रीला शत-प्रतिशत सत		राम
राम	येऊन प्रकाशित(प्रगट)झाले.तिच्या सतच्या पुढे कोण टिकेल.हत्ती दारू पिवून मदोन्मत		राम
राम	झाला.अशा हत्तीच्या समोर जाऊन त्याला कोण पलटणार.इन्द्राची फौज तसेच ब्रम्हाचे		राम
राम	वचन,याला कोण पलटवणार.कोणीही पुन्हा परत पलटवू शकत नाही.चंद्र,सूर्य आणि		राम
राम	वायुच्या पुढे आडवे कोण फिरू शकतो.गंगा,यमुना या नद्यांना,कोण उलटे वाहू शकतो.		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,अशाप्रकारे हे बिचारे संसारातील लोक		राम
राम	संतांच्या आणि शूरवीरांच्या समोर येवून काम पलटवू शकतात? ॥६॥		राम
राम	सूर मन माँह सो संक नही ऊपजे ॥ जाय दळ माँय सो करे भेळा ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सेल धमकार सिर घाव केता सहे ॥ लोथ ज्युं पोथ युं करे मेळा ॥		राम
राम	घाव मे घाव तलवार के गोळियाँ ॥ तन सो घोड लो होय जावे ॥		राम
राम	संत जन सूर की सुरत आगे रहे ॥ पाछली मन मे नाही आवे ॥		राम
राम	जूझ दळ जीत संत सूर भू गिरत रे ॥ लेस लिगार मन नाही आवे ॥		राम
राम	दास सुखराम संत सूर कूं पडत रे ॥ परी असमान बर लेर जावे ॥७॥		राम
राम	शूरवीराच्या मनात शंका उत्पन्न होतच नाही.शूरवीर तर शत्रूच्या फौजेत जावून भीडून		राम
राम	जातो.भाल्याची जखम आणि मस्तकावर कित्येक घाव सहन करतो आणि फौजेत		राम
राम	शत्रूच्या फौजेत लथ-पथ होवून जातो.तलवारच्या घावावर तलवार आणि गोळ्यांच्या		राम
राम	घावावर गोळ्या खाऊन शूरवीराचे शरीर अनेक छिद्र पडलेल्या घागर सारखे होऊन		राम
राम	जाते.तरीही संतजनांची आणि शूरवीरांची सुरत पुढेत राहते.हे दोन्ही शूरवीर रणक्षेत्रात		राम
राम	जाते वेळी माझ्या मागे माझी पत्नी,मुले तसेच घरबाराचे काय होईल हे बघत नाही.		राम
राम	असेच सतस्वरूपाची भक्ती करणारे संतजन,मागे मुल बाळ आणि कुटुंब परीवाराचे		राम
राम	काय होईल याचा क्लेश मात्र ही विचार मनात आणित नाही. हे तर दोघ पुढेच चालत		राम
राम	राहतात,शूरवीर झुंजून पूर्ण दलाला जिंकतात,तेव्हा जमिनीवर पडतात हे शूरवीर		राम
राम	आपली तलवार आपल्या हाताने म्यानात टाकून आणि म्यानाची दोरी तलवारीच्या		राम
राम	मुठीत बांधतात तेव्हा खाली जमिनीवर पडतात.याच्या आधी खाली पडत नाही.तेव्हा		राम
राम	शूरवीराच्या मनात क्लेशमात्र ही संसाराचे विचार येत नाहीत.संतांना भक्ती करून		राम
राम	अंतिम समयी अमरलोक जाते वेळी, संसाराचे काही ही मनात येत नाही.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की, शूरवीराचे पृथ्वीवर पडत्या वेळी इंद्राच्या पऱ्या त्या		राम
राम	शूरवीरांशी विवाह करून घेवून जातात अशाप्रकारे संतांना अंत समयी(वेळी)फरिस्ते		राम
राम	येवून मोक्षाला घेऊन जातात.॥७॥		राम
राम	सूर कूं लाज लगार नही आवसी ॥ सनस संका नही मन माँही ॥		राम
राम	होय निसंक निराट चड आविया ॥ फोज में रमे युं खडग छाँही ॥		राम
राम	सोझ दळ सूर बिरोळसी सेंगरे ॥ सूर सिर सेवरो तबे आवे ॥		राम
राम	आपका ओर सो सरब म्हेमा करे ॥ धिन्न संत भूप अे दास कुवावे ॥		राम
राम	ओर प्रमोद सो आण माने नही ॥ सूर का अंग सो अेक होई ॥		राम
राम	दास सुखराम व्हे संत जन सूरवाँ । जाय निसाण पें भिडे जोई ॥८॥		राम
राम	शूरवीराला तलवार चालवतांना लाज थोडी ही येत नाही.तसेच शंका व भय त्याच्या		राम
राम	मनात येत नाही.अशाचप्रकारे संत भक्ती करण्यात शर्म करीत नाही आणि सनक किंवा		राम
राम	शंका कोणाची ही व कोणाशी भिती वा दहशत मनात मानत नाही.ते शूरवीर निशंक,		राम
राम	निर्भय होवून चढून जातात.फौजेत जिकडे तिकडे तलवार पसरलेल्या(फैललेल्या)		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम राहतात.अशा तलवारीच्या छायेत हे शूरवीर ही तलवार चालवून जसे खेळ खेळतात
राम अशाप्रकारे खेळायला लागतात.शूरवीर दुष्मन(शत्रूच्या)सर्व दलांना शोधून सर्वांना मारून
राम टाकतात तेव्हा शूरवीराच्या शिरावर सेवडा(तुरा)येतो.अशाप्रकारे संत सर्व धर्मांना
राम निवडून चांगली गोष्ट ग्रहण करून घेतात,तेव्हा ते संत शिरोमणी होतात.तेव्हा त्या
राम शूरवीराची आणि संतांची सर्व लोक महिमा करतात.असे संत शूरवीर राजा आणि
राम दासला संसार धन्य धन्य म्हणतात.हे शूरवीर रणक्षेत्रात लढण्यास नाही जाणे,असे दुसरे
राम ज्ञान मानत नाही शूरवीरांचा आणि संतांचा भाव एकच असतो.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात की,ते अशाप्रकारे सतस्वरूपी संतजन त्रिगुणी मायावी संतांचे ज्ञान
राम विचार ऐकत नाही.संतजन आणि शूरवीर हे निशाणावरच जाऊन भिडतात.॥८॥

सोई जन सूरवाँ डर आड माने नही ॥ पूठ सो भूल कहूँ नाही फेरे ॥

बहुत दळ माय सो खडग गडीर हे ॥ बाय बुवाय सिर ब्होत जेरे ॥

मन महमंत गजराज कूं थोभ हे ॥ जडत जंजीर सो पाँव माही ॥

ईडग निसाण जन खेत मे गाड के ॥ लडन की बात सब ओर नाँही ॥

जूंझता जोस मन चोळ बोळा रहे ॥ हुरख हुसियार हम गीर होई ॥

दास सुखराम सो संत जन सूरवाँ ॥ मोर्चो मंड नही मुचे कोई ॥९॥

राम जे कोणाचेही भय मानीत नाही आणि शत्रूला पाठ दाखवत नाही ते शूरवीर अनेक
राम दलांना पाहून,घाबरून आपली तलवार चालवण्यात कचरत नाही.अशाचप्रकारे शूरवीर
राम संत अनेक लोक विरोध करत राहतात,तरीही ते संत भक्तीची पकडलेली मूठ सोडत
राम नाही.शूरवीर दुसऱ्यावर तलवार चालवितात आणि अनेकांना मजबूर करून देतात.
राम अशाप्रकारे संतजन दुसऱ्या लोकांचे अनेक प्रकारचे ताप आणि त्रासही सहन करतात
राम आणि लोकांना ज्ञानाची तलवार चालवून अनेकांना म्हणजे जे मजबूर करून देतात.मन
राम हे मदोन्मत झालेला हत्ती आहे.या हत्तीला रोखून देतात आणि मन रूपी हत्तीच्या
राम पायात ध्यान रूपी जंजीर बांधून,जकडबंद करून देतात.त्या योगाने मन इकडे-तिकडे
राम जात नाही(जाऊ शकत नाही).अडिग म्हणजे न डामगणारे निशाण हे शूरवीर रणक्षेत्रात
राम गाडून फक्त लढण्याच्याच सर्व गोष्टी करतात.दुसरी कोणतीही गोष्ट करीत नाही.लढतांना
राम मनात जोश येतो आणि किलकारी ही खूप राहते.हुशारी बळकट होते.असे शूरवीर
राम लढाईचा मोर्चा बनवून घेतल्यावर मागे हटत नाही.अशाप्रकारे संतजन अनेक बाधा
राम आल्यावरही अमरलोक जाण्यापासून थांबत नाही.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात. ॥९॥

सूर समशेर कर हात भालो लियो ॥ खग कूं बेग मंगाय लेवे ॥

बाजीयो ढोल सो ढील नही बात रे ॥ हाथ को कोथ छिटकाय देवे ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	होय असवार दळ माँही भेळा करे ॥ राड को हुकम सो मोय दीजे ॥		राम
राम	आपके तेज प्रताप ते जूँझणो ॥ दास की बिणती मान लीजे ॥		राम
राम	बेण म्हाराज के मुख सूं सुणत सो ॥ सूर दळ माँय सो करे मेला ॥		राम
राम	दास सुखराम सो संत जन सूरवाँ । रमे नादान ज्यूँ फाग खेला ॥१०॥		राम
राम	शूरवीर तलवार आणि भाला लवकर मागून हातात घेवून घेतात.जेव्हा लढाईचा बाजा		राम
राम	वाजू लागतो तेव्हा थोडी ही ढिलाई करत नाही आणि कोणाशी बोलत ही नाही.		राम
राम	हातातील घास टाकून देतात आणि घोड्यावर सवारी करून दलात जाऊन भिडून		राम
राम	जातात.लढण्याचा मला आदेश द्या असे बोलतात.आपल्या तेजाने आणि प्रतापाने		राम
राम	झुंजतात ही दासाची विनंती मानून घ्या असे बोलतात.महाराजांच्या तोंडातून लढा हे		राम
राम	वचन ऐकताच शूरवीर दलात जाऊन भिडून जातो.शूरवीर जसे लहान बालक होळी		राम
राम	खेळतात त्याचप्रकारे शूरवीर लढाईत लढाई खेळण्यात लागतो.अशाप्रकारे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की शूरवीर संत काळाशी आणि काळाच्या		राम
राम	फौजेशी लढाई करतात. ॥१०॥		राम
राम	नाँव समसेर कर धीर की ढाल रे ॥ सुरत का बाण निज फेंक सूर ॥		राम
राम	ग्यान गजराज बेराग के ऊपरे ॥ होय असवार कर सरब दूरा ॥		राम
राम	तत्त का तीर अर ध्यान कर धनक रे ॥ पवन की पुणछ चडाय दिजे ॥		राम
राम	मन की मूट कर चित्त का चाबका ॥ निरत सूं निरख अध मार लीजे ॥		राम
राम	सब्द की तोफ कर भेद गोळा भरे ॥ ग्यान के मोर्चे मांड दीजे ॥		राम
राम	दास सुखराम गढ भ्रम कूँ ढाय रे । ब्रम्ह को देस सो जाय लीजे ॥११॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज संतजनांचे शस्त्र कोणते आहे हे दाखवतात		राम
राम	संतजनाजवळ रामनामाची तलवार आहे आणि धैर्याची ढाल आहे.संताची सूरत ही		राम
राम	संताची बाण आहे.जसे शूरवीर बाण फेकतात तसे संत जीवांवर सूरत फेकतात.		राम
राम	संतजनांचे ज्ञान हे संतजनाचा हत्ती आहे आणि अशा हत्तीवर बसणे म्हणजे वैराग्यावर		राम
राम	बसणे आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या ज्ञानरूपी हत्तीवर बसून		राम
राम	बाकी सर्व मायेच्या इच्छेला दूर करा.तत्तचा तीर आणि ध्यानाचे धनुष्य करा.तीराच्या		राम
राम	मागे जसे पक्षांच्या पंखाची शेपटी लावतात.ज्यामुळे तीर इकडे-तिकडे झामगत		राम
राम	नाही.असे श्वासाची शेपटी लावून द्या.मनाची मूठ बनवा.चित्ताचा चाबुक बनवा आणि		राम
राम	निरतने पाहून पापाला मारून टाका.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या		राम
राम	ज्ञानाच्या तोफेने रामनाम रूपी गोळा डागून भ्रमरूपी किल्याला पाडून टाका आणि		राम
राम	जाऊन ब्रम्हाच्या देशावर कब्जा(ताबा) करून घ्या.॥११॥		राम
राम	॥ इति सूरान्तन को अंग संपूरण ॥		राम